

Рис. 4. Фрагмент МНК 38119

Результати обстеження двох затонувих суден наведено на рис. 5-6.

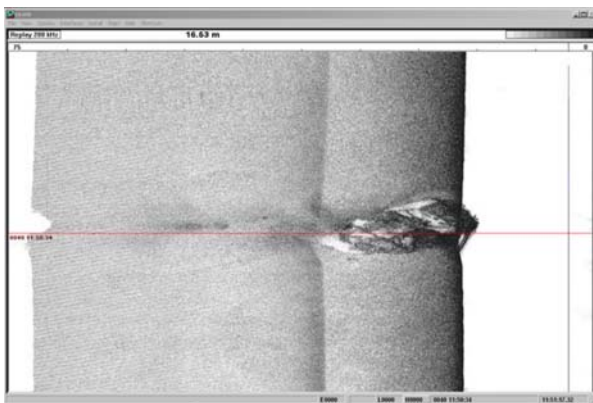

Рис. 5. Затонуле судно № 1

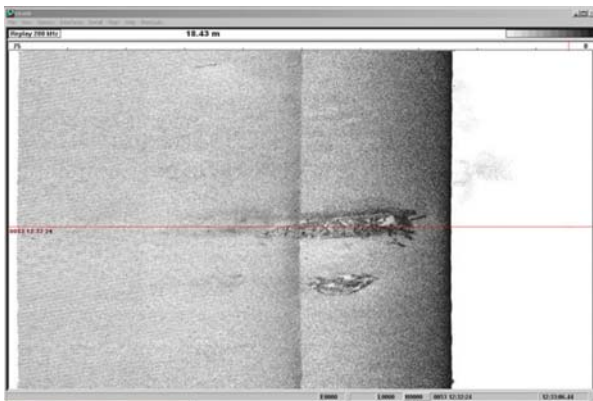

Рис. 6. Затонуле судно № 2

На знімках чітко розпізнається форма підводних об'єктів, їх кількість і взаєморозташування. У судна № 2 (нумерація умовна, лише для статті) пошкоджено корму, поруч на ґрунті видно відірваний фрагмент.

З огляду на конфігурацію корпусу, можна впевнено стверджувати, що це військовий корабель. Чітко видно акустичну тінь елементів корпусу судна, що піднімається над ґрунтом. При "вертикальному" (від вертикалі – 49° на борт) встановлюванні променя гідролокатора чітко видно, що об'єкт піднятий над ґрунтом, і мінімальну глибину під антеною гідролокатора.

Додаткові матеріали, отримані під час випробувань, наведено на рис. 7-8.

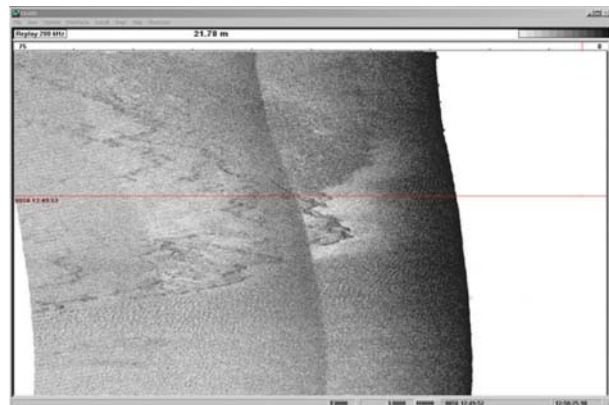

Рис. 7. Підводна частина скельного мису біля входу у бухту Стрілецька

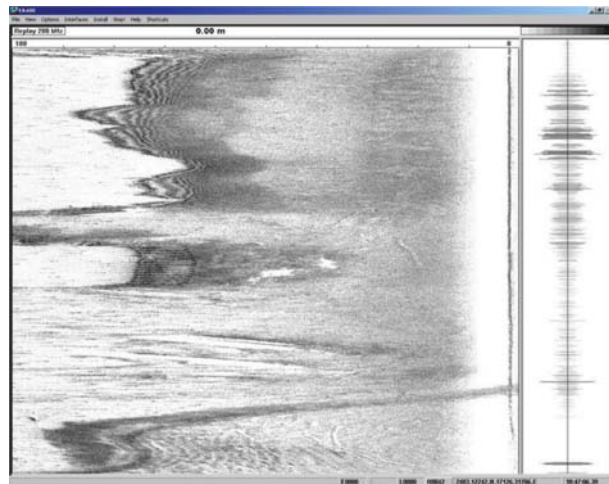

Рис. 8. Вантажний пальовий причал у каналі річки Чорна

Причал – зліва посередині, вище видно підводні уступи берега каналу.

В результаті випробувань було підтверджено здатність гідролокатора бокового огляду, створеного на базі ехолота "Simrad EA400P", виявляти підводні об'єкти, наочно визначати загальний рельєф дна, знаходити підводні кабель-троси і трубопроводи за змінами у рельєфі дна, виконувати гідролокаційне дослідження стану причалів тощо.

Юрій СМАГІН,

начальник експедиційного відділу ФДУ "Севастопольська філія Держгідрографії ім. Л.І. Мітіна"